

[Kirkegaard.]

af vor flæskeproduktion. Hr. Dons Christensen er jo i så henseende ingen ligegyldig person; han er slagteriernes førstemand, og han har, så vidt jeg da ved, været meget aktiv med hensyn til den baconaftale, vi har fået med England, og som jeg tror de allerfleste af os regner med bliver et godt aktiv for dansk landbrug. Når jeg så endvidere mener at vide, at hr. Dons Christensen daglig følger bevægelserne på bacon- og flæskemarkedet, er det klart, at jeg tillægger hans ord megen vægt.

Dansk landbrug er meget produktivt, og det har nu og da været svært at afsætte en stigende produktion til en lønnende pris. For tiden går det dog ganske tilfredsstillende, f. eks. med kødet går det bedre end ventet. Den forøgelse af vor flæskeproduktion, som ventes, vil utvivlsomt animere de mænd, som står for afsætningen, til at tage alle muligheder i betragtning, og de vil, tror jeg, kun anbefale en regulering af flæskeproduktionen som en sidste udvej. Men kan vi ikke undgå en sådan regulering, vil jeg i hvert fald personlig mene, at vi må tage en direkte regulering, altså ikke en regulering over kornloven.

På mit partis vegne kan jeg derfor anbefale, at det foreliggende forslag til en kornlov gennemføres, sådan at loven udløber til næste år sammen med visse andre bestemmelser landbruget vedrørende.

For mit eget vedkommende vil jeg dog gerne tilføje som min opfattelse, at hvis vi også skal have en kornordning for høståret 1965-66, tror jeg, at vi allerede nu bør indstille os på adskillige ændringer. Jeg tror, det er rigtigt, at det bliver sagt allerede nu, at vor nuværende brødkornsordning i hvert fald ikke bør opretholdes år frem i tiden.

Rent sagligt mener jeg, at jeg hermed har påvist, at vi ikke kan regulere vor flæskeproduktion over kornpriserne. Men det er da klart, at der er landmænd, der alligevel ønsker en højere kornpris, og i en forhandling som denne mener jeg ikke, det kan betale sig, at vi prøver på at skjule for hinanden, at der er et reelt modsætningsforhold mellem de landmænd, som sælger korn, fortrinsvis de store gårde, og så de landmænd, som køber korn, fortrinsvis de mindre brug og de mellemstore landbrug. Vi har en tredje gruppe af landmænd,

sikkert den største part af landmændene, det er dem, der har baseret deres bedrift på at opfodre deres egen avl. De sælger, om man må bruge det udtryk, deres kornavl i svinestalden, og de får den pris for kornet, som flæskeproduktionen kan give. Den store gruppe af landmænd, jeg her har nævnt, har ingen synderlig interesse i kornlovens priser, hvad angår foderkornet, og vi kan ikke påvirke deres produktion i væsentlig grad ved at ændre kornpriserne.

Men mellem det kornsælgende og det kornkøbende landbrug er der, som jeg har nævnt det, et modsætningsforhold. De kornkøbende landmænd vil protestere imod at betale en højere pris, og det kan vi så prøve på at komme uden om ved at lade skatteyderne betale, ved at lade statskassen yde store tilskud til kornpuljen. Men kan der i det lange løb blive enighed om det? Det er jo ikke så sjældent, vi hører noget om, at skatterne i forvejen er for store. Hvis de, der vil have en højere kornpris, kunne føre i marken, at det kornsælgende landbrug har en ringere økonomisk stilling end det kornkøbende, så har de da i hvert fald et godt argument for deres krav; men det tror jeg ikke de kan.

Hvis vi ser en smule på den statistik, som f. eks. er anført i Landhusholdnings-selskabets lommebog, ser vi, at der står at læse, at for året 1960 har godsejere og proprietærer i gennemsnit en formue på 591.000 kr., gårdejere i gennemsnit en formue på 78.000 kr., og husmænd har godt og vel 25.000 kr. i gennemsnitlig formue. Så vidt jeg ved, er husmændene — de er altså fortrinsvis kornkøbere — villige til at gå med til en bundpris for korn, sådan at såkaldt dumpingkorn holdes ude fra det danske marked. Men hvis de er en smule uvillige til at betale en væsentlig højere pris end den nugældende for at sikre relativt velhavende landmænd en endnu bedre økonomisk stilling end den, de har i øjeblikket, så er det til at forstå.

Også med den begrundelse, som jeg her har givet; kan jeg anbefale, at forslaget til kornlov vedtages uændret.

Morten Lange: På trods af den sidste bemærkning fra det ærede medlem hr. Kirkegaard mener jeg, der er grund til at komplimentere det ærede medlem for den